

Udskriftsdato: 25. december 2025

AFG nr 9761 af 28/10/2008 (Gældende)

Standardfradrag for rejseudgifter – 2 gange 1 års forlængelse af oprindelig ansættelseskontrakt på 12 måneder – sædvanlig bopæl i udlandet

Ministerium: Skatteministeriet

Journalnummer: Skattemin.,
SKAT, j.nr. 08-154747

Standardfradrag for rejseudgifter – 2 gange 1 års forlængelse af oprindelig ansættelseskontrakt på 12 måneder – sædvanlig bopæl i udlandet

Spørgsmål

Spørger blev ansat hos A A/S ved en tidsbegrænset ansættelsesaftale for perioden 16.4.2007 - 15.4. 2008, begge dage inkl., og blev som følge heraf forskudsregistreret med et standardfradrag for rejseudgifter til kost og logi efter ligningslovens § 9 A i nævnte arbejdsperiode. Denne ansættelse er blevet forlænget ved et tillæg til ovennævnte ansættelseskontrakt for perioden 16.4.2008 - 15.4.2009, begge dage inkl.

Er spørger også berettiget til standardfradrag for rejseudgifter til kost og logi i den nye ansættelsesperiode, dvs. fra den 16.4.2008 til og med den 15.4.2009?

Hvis spørger får tilbud om forlængelse af ansættelsesforholdet hos A A/S med endnu 1 år, dvs. for perioden 16.4.2009 - 15.4.2010, begge dage inkl., kan han så stadigvæk få det store fradrag for rejseudgifter i den sidstnævnte ansættelsesperiode?

Hvis spørgsmål 2 besvares benægtende, vil det så ændre svaret, hvis spørger i stedet den 16.4.2009 rejser hjem til Polen i 20 dage og først herefter indgår en ny ansættelsesaftale med A A/S for en periode på 1 år, dvs. fra den 6.5.2009 til 5.5.2010, begge dage inkl.?

Hvis både spørgsmål 2 og spørgsmål 3 besvares benægtende, vil det så ændre disse svar, hvis spørger ikke ansættes hos A A/S i endnu 1 år, men i stedet ansættes hos A A/S's søsterselskab B A/S i perioden fra den 16.4.2009 til den 15.4.2010, begge dage inkl., og så lejes ud til A A/S til at udføre det samme arbejde, som spørger udfører i dag, og på samme arbejdssted som i dag med henblik på stadigvæk at få det store skattefradrag for rejseudgifter efter reglerne i ligningslovens § 9 A?

Svar

Nej.

Nej.

Nej.

Nej.

Ad svar 1. - 4.: Se sagsfremstilling og begrundelse.

Beskrivelse af de faktiske forhold

Ifølge indsendt kopi af ansættelsesaftale har spørgeren den 28.8.2007 indgået en skriftlig aftale med A A/S om at arbejde i selskabets virksomhed som produktionsmedarbejder i perioden 16.4.2007 - 5.4.2008, begge dage inkl. Den skriftlige ansættelsesaftale er således indgået næsten 4½ måned efter den aftalte tiltrædelsesdato. Om årsagen hertil har spørgers repræsentant oplyst, at A A/S i august 2007 havde valgt at udfærdige de eksisterende ansættelsesaftaler på koncernens nye kontraktformular.

Det fremgår endvidere af indsendt kopi af tillæg af 16.4.2008 til ovennævnte ansættelsesaftale, at denne aftale er blevet forlænget 1 år, dvs. for perioden 16.4.2008 - 15.4.2009, begge dage inkl. Spørgerens repræsentant har oplyst, at spørger i den nye ansættelsesperiode stadig udfører det samme arbejde hos A A/S, som da han blev ansat første gang i virksomheden, og at han arbejder på det samme produktionssted som hidtil.

A A/S driver industriproduktionsvirksomhed. Spørgerens repræsentant har desuden oplyst, at A A/S - udover kontorpersonale - overvejende beskæftiger oplærte samt faglærte svejsere. Alle svejsemedarbejdere - oplærte som faglærte - skal have et særligt svejse-certifikat, inden de kan deltage i produktionen. Derfor sender A A/S alle sine svejsere på kursus, så de kan få dette certifikat. Spørgeren har i sin første ansættelsesperiode hos A A/S deltaget i et sådan kursus og fået det omtalte svejsecertifikat.

Spørgerens repræsentant har endvidere oplyst, at spørger indtil slutningen af januar 2008 boede sammen med sin kone og deres barn hos spørgers forældre i byen X, der ligger i det sydlige Polen. Herefter flyttede han med kone og barn til byen Y, der også ligger i det sydlige Polen. I Y bor spørgeren sammen med konen og barnet i deres nye enfamiliehus, der er bygget på en parcel, som spørgeren har ejet i mange år. Som dokumentation herfor har spørger indsendt kopi af sin vielsesattest, barnets dåbsattest, notarudskrift af 17.2.1999 af tingbogen, der bekræfter spørgers ejerskab af ovennævnte parcel i Y, samt ibrugtagningsattest af 30.1.2008 for et enfamiliehus, der er opført på førnævnte parcel. Ibrugtagningsskatten er udstedt af bygningstilsynsmyndigheden i regionen Z, hvorunder Y hører.

Ifølge repræsentanten havde spørger ved sin første ansættelsesperiode hos A A/S lejet et værelse i en ejendom, der lå godt 1 km fra arbejdsstedet hos A A/S. Det fremgår af en af repræsentanten efterfølgende indsendt lejekontrakt, at spørger den 1.9.2008 har lejet en 2 værelses-lejlighed på 35 m², der er beliggende ca. 42 km fra hans arbejdssted hos A A/S. Lejemålet er tidsbegrænset, men lejer kan opsige lejeaftalen med 3 måneders varsel.

Spørgers eventuelle opfattelse ifølge anmodning og bemærkninger til sagsfremstilling

Spørger anfører i sin anmodning, at han kan lide sin arbejdsplads - A A/S, og at han ønsker at blive og arbejde dér, da der er rigtig mange muligheder for ham på denne arbejdsplads. Spørger synes, at det skal være muligt for ham at få fuldt standardfradrag efter ligningslovens § 9 A ved fortsat at være ansat hos A A/S, så han ikke skal være nødt til at skifte firma for at opnå et sådan skattefradrag.

Om årsagen til spørgers tidsbegrænsede ansættelser i A A/S har hans repræsentant oplyst, at A A/S har indgået 1-årige ansættelseskontrakter med alle sine udenlandske medarbejdere frem for at fastansætte dem, fordi virksomheden ikke kan vide, hvordan fremtiden ville blive med hensyn til virksomhedens mulighed for at skaffe dansk arbejdskraft. Hertil kommer, at det også er en fordel for de ansatte med en midlertidig ansættelseskontrakt.

Repræsentanten tilføjer i den forbindelse: "Men man mangler stadig arbejdskraft både i søster firmaet og hos A A/S, så A A/S vil gerne forlænge kontrakten på den ene eller anden måde, hvor man evt. kunne lokke med at man stadigvæk kunne få det høje fradrag."

Om forlængelsen den 16.4.2008 af den første ansættelseskontrakt har repræsentanten uddybende forklaret, at spørger ikke har kunnet regne med at have arbejde efter den første kontrakts udløb, men på grund af manglende arbejdskraft i den del af Danmark, virksomheden ligger i, er spørger nu mere end velkommen til at blive. Derfor har spørger fået forlænget sin oprindelige kontrakt ved en ny kontrakt på yderligere et år. Det fremgik ikke af spørgerens første kontrakt, at den kunne forlænges, og muligheden for forlængelse fremgår heller ikke af tillægsaftalen af 16.4.2008. Repræsentanten regner heller ikke med at fremtidige ansættelseskontrakter mellem spørger og A A/S vil indeholde bemærkninger om mulighed for kontraktforlængelse.

Ved en kontrakt med A A/S eller B A/S for perioden 16.4.2009 - 15.4.2010, jf. spørgsmål 4, vil spørger fortsat skulle arbejde på samme arbejdssted og med samme arbejde som i den første ansættelsesperiode hos A A/S. Den type svejsearbejde, som spørger hidtil har udført og fremover skal udføre i A A/S, udføres også af firmaets fastansatte svejsere.

Endelig har repræsentanten oplyst, at spørger rejser hjem til sin familie i Polen ca. hver anden måned - afhængig af produktionen på A A/S. Hans hjemrejser er af 1 uges varighed.

Når spørger overvejer at rejse hjem til Polen i 20 dage efter den 15.4.2009 og herefter indgå en ny ansættelsesaftale for en periode på 1 år, jf. spørgsmål 3, er det ifølge repræsentanten ikke fordi, spørger skal arbejde i Polen, men alene af familiemæssige årsager.

SKATs indstilling og begrundelse

Ifølge ligningslovens(LL) § 9A, stk. 7, kan rejseudgifter fradrages ved indkomstopgørelsen enten med de standardsatser, der fremgår af § 9A, stk. 2 og 3, eller med de faktiske udgifter.

For så vidt angår ordet "rejseudgifter" henvises der i LL § 9 A, stk. 7 til § 9 A, stk. 1. Det fremgår af sidstnævnte bestemmelse, at der ved rejseudgifter forstås de udgifter til kost og logi, der påføres en lønmodtager, fordi lønmodtageren på grund af afstanden mellem bopæl og et midlertidigt arbejdssted ikke har mulighed for at overnatte på sin sædvanlige bopæl.

Det fremgår endvidere af bestemmelsen i LL § 9 A, stk. 5, at en lønmodtagers arbejdssted højst kan anses for midlertidigt i de første 12 måneder, lønmodtageren arbejder på et midlertidigt arbejdssted. 12 måneders-begrænsningen gælder dog kun ved anvendelse af standardsatserne for kostudgifter enten ved udbetaling af skattefri rejsegodtgørelse til lønmodtageren eller - hvis en sådan ikke udbetales - ved lønmodtagerens fradrag for sådanne rejseudgifter, jf. LL § 9 A, stk. 2, nr. 1 - 3. Standardsatserne for logiudgifter på en rejse kan derimod benyttes enten ved udbetaling af skattefri godtgørelse eller ved fradrag for sådanne udgifter så længe, lønmodtageren arbejder på et midlertidigt arbejdssted. Årsagen hertil er, at udgifterne til kost antages at være størst i begyndelsen af en rejse, men at de aftager efterhånden, som man indretter sig på forholdene, dvs. opnår et vist lokalkendskab til indkøbsmuligheder og lignende eller bliver i stand til at etablere mere permanente løsninger, jf. L 257, 1996, Almindelige bemærkninger, Det oprindelige rejsebegreb.

Den indsendte kopi af spørgerens første ansættelseskontrakt med A A/S viser, at hans ansættelse i virksomheden var begrænset til perioden fra og med den 16. april 2007 til og med den 15. april 2008. Der er ikke indsat en bestemmelse i kontrakten om, at den vil kunne forlænges.

Som det fremgår af repræsentantens ovennævnte oplysninger, har spørger ikke kunne regne med at have arbejde hos A A/S efter den førte kontakts udløb.

På baggrund af disse oplysninger er det SKATs opfattelse, at spørgerens ansættelse i A A/S i den første ansættelsesperiode, dvs. fra den 16. april 2007 til den 15. april 2008, må anses for at have været af midlertidig karakter, og at hans arbejdssted hos A A/S derfor må betragtes som et midlertidigt arbejdssted.

Henset til oplysningerne om spørgeren bopælsforhold i Polen og i Danmark samt hans familiemæssige og økonomiske forhold i Polen finder SKAT det endvidere sandsynliggjort, at spørgerens sædvanlige bopæl har været i den sydlige del af Polen: først hos hans forældre i byen X og siden januar 2008 i hans eget hus i byen Y.

Som følge heraf finder SKAT, at spørgeren i denne første ansættelsesperiode må anses for at opfylde betingelserne i LL § 9 A, stk. 1 for at være på rejse, fordi han på grund af afstanden mellem sin bopæl i Polen og det midlertidigt arbejdssted i Danmark ikke har haft mulighed for at overnatte på sin sædvanlige bopæl i Polen. Spørger har derfor efter SKATs opfattelse været berettiget til fradrag for sine rejseudgifter efter bestemmelsen i LL § 9 A, stk. 7 i den første 1-årige ansættelsesperiode hos A A/S.

Ad spørgsmål 1 og 2

Efter det af spørgers repræsentant oplyste om,

at A A/S har sendt spørgeren på svejse-kursus i hans første ansættelsesperiode i virksomheden,

at han som afslutning på dette kursus har fået et særligt svejse-certifikat,

at han udfører den samme slags arbejde som virksomhedens fastansatte svejsere,

at spørger på grund af manglende arbejdskraft i den del af Danmark, virksomheden ligger i, nu er mere end velkommen til at blive hos A A/S,

at han derfor har fået en ny kontrakt på yderligere et års ansættelse hos A A/S,

at han arbejder på samme arbejdssted med det samme arbejde som i sin første ansættelsesperiode hos A A/S, og

at A A/S gerne ville forlænge ansættelsen på den ene eller anden måde, hvor selskabet evt. kunne lokke med, at spørger stadigvæk kunne få det høje fradrag for rejseudgifter,

finder SKAT, at spørgerens ansættelse hos A A/S efter den første ansættelse, dvs. efter 15.4.2008, reelt må anses for ansættelse på et fast arbejdssted uanset, at ansættelseskontrakterne er indgået for 1 år ad gangen.

Det er således SKATs opfattelse, at spørgers ansættelser efter den første ansættelsesperiode reelt er fast ansættelse, der - formentlig af hensyn til spørgers mulighed for at få godkendt fradrag for rejseudgifter efter LL § 9 A, stk. 7 - er aftalt til at bestå af 1-årige, fortløbende ansættelseskontrakter. Hertil kommer, at det svejsearbejde, som spørger udfører hos A A/S, ikke anses for midlertidigt arbejde, dvs. arbejde som kun kan udføres i en tidsbegrænset periode og herefter er endeligt afsluttet, men derimod arbejde, som kan udføres så længe A A/S opretholder sin produktion. Tilsvarende arbejde udføres i øvrigt af A A/S's fastansatte svejsere.

Den usikkerhed med hensyn til A A/S's fremtidige muligheder for at skaffe danske svejsere til sin produktion og den deraf følgende usikkerhed m.h.t. virksomhedens fremtidige behov for spørgers arbejdskraft, som anføres også at være årsag til de 1-årige ansættelseskontrakter, finder SKAT må antages at være et grundlæggende ansættelsesvilkår ikke blot for spørger, men for alle virksomhedens ansatte. Virksomhedens fremtidige behov for arbejdskraft må således antages at være nøje forbundet med efterspørgslen efter virksomhedens produkter og dermed grundlaget for virksomhedens fortsatte eksistens.

Sammenfattende er SKAT af den opfattelse, at spørgers arbejdssted hos A A/S efter den 15.4.2008 ikke kan anses for et midlertidigt arbejdssted, jf. LL § 9 A, stk. 1, og at spørger derfor ikke er berettiget til fradrag efter LL § 9 A, stk. 7 i den nuværende ansættelsesperiode eller i en påtænkt forlængelse heraf indtil den 15.4.2010.

Som følge heraf indstiller SKAT, at spørgsmål 1 og 2 besvares med "nej".

Ad spørgsmål 3

Som nævnt ovenfor fremgår det af bestemmelsen i LL § 9 A, stk. 5, at en lønmodtagers arbejdssted højst kan anses for midlertidigt i de første 12 måneder, lønmodtageren arbejder på et midlertidigt arbejdssted, og at denne 12 måneders-begrænsning kun gælder for anvendelsen af standardsatserne for rejseudgifter til kost, jf. LL § 9 A, stk. 2, nr. 1 - 3. Årsagen hertil er, som ovenfor nævnt, at udgifterne til kost antages at være størst i begyndelsen af en rejse, men at de aftager efterhånden, som man indretter sig på de lokale forhold, jf. L 257, 1996, Almindelige bemærkninger, Det oprindelige rejsebegreb.

Det fremgår imidlertid af LL § 9 A, stk. 5, 4. punktum, at der påbegyndes en ny 12-månedersperiode for fradrag med standardsatserne for kostudgifter, når lønmodtageren skifter arbejdssted.

Til denne bestemmelse om en ny 12-månedersperiode ved arbejdsstedsskifte knytter sig en særlig regel i LL § 9 A, stk. 6 for en lønmodtagers påregnelige tilbagevenden til et tidligere, midlertidigt arbejdssted. Det er således en betingelse for at anse en påregnelig tilbagevenden til et tidligere, midlertidigt arbejdssted for et arbejdsstedsskifte, at lønmodtageren har arbejdet i mindst 20 arbejdsdage på et andet arbejdssted inden sin tilbagevenden. Det følger af lovens bemærkninger (L88, 1999, specielle bemærkninger til § 9 A, stk. 5 og 6, pkt. 3) og af cirkulære nr. 77 af 30. maj 2000, pkt. 2.2, at ferie, fridage, tjenesterejser samt sygdom ikke afbryder 12 måneders-reglen.

Det forhold, at spørger ikke indgår en ny ansættelsesaftale med A A/S den 15.4.2009, dvs. efter den anden ansættelsesperiode, men i stedet af familiemæssige årsager rejser hjem til Polen i 20 dage og først herefter ansættes i endnu 1 år, dvs. i en tredje ansættelsesperiode fra 6.5.2009 til 5.5.2010, ændrer ikke SKATs opfattelse af, at spørgers arbejdssted hos A A/S ikke efter den 15.4.2008 kan anses for at være et midlertidigt arbejdssted. I øvrigt er der ikke tale om, at spørger har arbejdet 20 dage på et andet arbejdssted, inden han vender tilbage til A A/S den 6.5.2009, jf. ovenfor omtalte bestemmelsen i LL § 9 A, stk.6.

SKAT indstiller derfor, at også spørgsmål 3 besvares med et "nej".

Ad spørgsmål 4

Som ovenfor nævnt, anses et arbejdssted højst for midlertidigt i relation til fradrag med standardsatserne for kostudgifter i de første 12 måneder, jf. LL § 9 A, stk. 5, 2. punktum. Det følger endvidere af § 9 A, stk. 5, 4. og 5. punktum, at der påbegyndes en ny 12-månedersperiode for fradrag med standardsatserne for kostudgifter, når lønmodtageren arbejder på et midlertidigt arbejdssted for en ny arbejdsgiver.

Hvis spørgeren bliver ansat i perioden fra den 16.4.2009 til den 15.4.2010 hos A A/S's søsterselskab B A/S og så lejes ud til A A/S til at udføre det samme arbejde på samme arbejdssted som i dag, vil der efter SKATs opfattelse formelt være tale om et arbejdsgiverskifte. Da der imidlertid fortsat vil være tale om ansættelse på et fast arbejdssted, vil spørger ikke være berettiget til fradrag for rejseudgifter efter bestemmelsen i LL § 9 A, stk. 7, jf. stk.1.

SKAT indstiller derfor, at også spørgsmål 4 besvares med et "nej".

Skatterådets afgørelse og begrundelse

Skatterådet tiltræder SKATs indstillinger med de anførte begrundelser.

Svaret er bindende for skattemyndighederne i følgende periode

I 5 år, der regnes fra modtagelsen af svaret, jf. SFL § 25, stk. 1.